

בש"פ 5240/19 - מוחמד עלי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5240/19

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

העורר: מוחמד עלי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות
אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם העורר: עו"ד חאלד זועבי

בשם המשיבה: עו"ד רוני זלושינסקי

החלטה

1. נגד העורר הוגש ביום 8.11.2016 כתב אישום בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות, בגין אירוע במהלכו גנבו העורר ושותפיו מכשירי טלפון סלולריים. לפי המתואר בכתב האישום, במהלך השוד תקף העורר את קרבן העבירה, הכה אותו יחד עם שותפיו בבעיטות ואגרופים, הצמיד סכין לצווארו ואיים עליו. ביום 15.11.2016 קבע בית המשפט המחוזי בירושלים (מ"ת 17117-11-16, כב' השופט ר' יעקובי) כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המתואר, המספיקות להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. תחילה היה העורר עצור בפיקוח אלקטרוני, בהמשך הורה בית המשפט המחוזי על שחרורו לחלופת מעצר בדרך של "מעצר בית לילי" ומאוחר יותר הוחלט על הקלה בתנאי מעצרו כך שהמעצר הלילי לא יחול בסופי שבוע. ביום 30.7.2019 פנה העורר לבית המשפט המחוזי בבקשה "לעיון חוזר" במסגרתה התבקש בית המשפט "להורות על

פתיחת חלון" לצורך יציאת העורר לירדן לביקור משפחתו. ביום 31.7.2019 דחה בית המשפט המחוזי (כב' השופט א' אברבנאל) את בקשת העורר לצאת מהארץ לביקור משפחתו בירדן משזו לא נומקה. כמו כן ציין בית המשפט כי אין עילה ממשית לביטול מעצר הבית שנקבע. לאחר שהבהיר המבקש כי כוונתו הייתה לצאת מהארץ לאור חג הקורבן אשר יחול במהלך חודש זה, התקבלה החלטה נוספת ביום 2.8.2019 הדוחה את הבקשה, על פיה אין בביקור המשפחתי לרגל החג כדי להצדיק בנסיבות העניין יציאה מגבולות המדינה.

3. על החלטה זו הגיש העורר את הערר שלפני, במסגרתו ביקש לבטל את תנאי מעצר הבית הלילי שנקבעו לו וכן לאפשר לו לצאת לביקור משפחתי בירדן לרגל חג הקורבן אשר יחול החל מיום 11.8.2019. לטענת העורר חירותו וחופש התנועה שלו נפגעו במשך תקופה ארוכה החל מחודש נובמבר 2016 באופנים שונים, ללא עוול בכפו, והגיעה השעה להסיר מעליו את כל המגבלות שאין עוד היגיון בקיומן. כמו כן, יש לאפשר לו כאדם השווה לבדו בישראל לשהות בצל משפחתו בחג הקורבן בירדן. בעניין זה טען כי הוא כבר יצא מישראל לירדן 8 פעמים בהסכמת המשיבה ולכן אין נימוק משביע רצון להתנגדות המשיבה שלא יצא שוב לעת הזאת. הוא הדגיש כי התיק העיקרי בו הוא הואשם רחוק מסיום וכי האשמה להתמשכות ההליכים אינה רובצת לפתחו. יתר על כן, חברו שהואשם יחד עמו הורשע בדינו והוסרו מעליו כל ההגבלות, ולכן על דרך קל וחומר, שיש להקל עמו כאשר עדיין עומדת לו חזקת החפות.

4. המשיבה התנגדה להקלה בתנאי חלופת המעצר בהצביעה על כך שהלכה למעשה העורר כלל לא ביקש להסיר את התנאים המגבילים של מעצר הבית בהם הוא נתון. היה זה בית המשפט המחוזי שנדרש לעניין מפאת טעות במסגרת הבקשה להתיר לעורר לצאת לירדן. כמו כן, בקשר למתן אפשרות לעורר לצאת מהארץ לירדן, הרי שבאופן עקרוני המשיבה התנגדה ליציאתו של העורר לירדן, אלא כאשר היו לו נסיבות משפחתיות מיוחדות. זאת ועוד, באחת הפעמים שהתאפשרה יציאתו של העורר לירדן הוא לא שב לישראל אלא לאחר חצי שנה. באשר להתמשכות ההליכים, הרי שקיימת קביעה של בית המשפט המחוזי שהעורר הוא זה שגורם להתמשכותם ואין לו בעניין זה להלין אלא על עצמו.

5. ואכן, כדעת המשיבה, עיון בבקשת העורר כפי שהוגשה לבית המשפט המחוזי מגלה כי הוא לא ביקש כלל להקל בתנאי השחרור שלו, אלא להורות על "פתיחת חלון ליציאת המבקש לירדן לצורך ביקור משפחתו". משכך, קשה לדון בעניין זה, מקום שבו בערכאה קמא כלל לא נתבקש הדבר. אך מעבר לכך, ולגופו של עניין, אכן עברה תקופה ארוכה מאז התחילו הליכי המעצר של העורר ובמשך הזמן תנאי חלופת המעצר שונו. לעת הזאת הוא נמצא "במעצר בית לילי" למעט סופי שבוע. עם זאת, נלמד כי לא ניתן לומר כי העורר פועל כדבריו "ללא עוול כפו" בעניין התמשכות ההליכים ודי בעניין זה להפנות להחלטת בית המשפט המחוזי מיום 3.6.2019 בה נאמר כי "התמשכות ההליכים בתיק העיקרי באה בעיקר בשל עניינים הקשורים במשיב (העורר דהכא)". קיימת חשיבות גם בשלב הזה לפקח על העורר ולו באופן מינימאלי. גם נלמד כי התנאים המגבילים שהוסרו משותפו של העורר הוסרו מפאת מצבו הרפואי. לא ראיתי אפוא שיש עילה להתערבות בהחלטת בית המשפט המחוזי בעניין זה.

6. ובאשר לבקשת העורר לביקור בירדן. מוצא אני טעם של ממש בטיעוני המשיבה. מרחף מעל ראשו של העורר אישום חמור של עבירת ביצוע שוד בנסיבות מחמירות, וכל עוד לא יסתיים משפטו יש לפקח על תנועותיו. אכן נלמד כי בית המשפט המחוזי אפשר לעורר בעבר לצאת לירדן, לעתים בהסכמת המשיבה ולעתים חרף התנגדותה. ברם, עיון בפרוטוקול הדיונים, בבקשות שהוגשו לבית המשפט המחוזי ובהחלטותיו, מלמד כי דיוני הוכחות נדחו בעטיו של העורר שלא שב לישראל במועד שנקבע לו. קשה גם להלום היעדרות מישראל למשך חצי שנה ללא אישור. לפיכך לטעמי, בנסיבות אלו, יהיה זה מרחיק לכת לאפשר לו לצאת מגבולות הארץ לעת הזאת.

הערר נדחה.

ניתנה היום, ז' באב התשע"ט (8.8.2019).

ש ו פ ט
